26.1.15

ושנה לשכירות מתחלה ועד סוף) 19b (תנו רבנן ההולך לאיצטדינין ולכרקום) 18b (ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף)

```
ז. אשרי האיש אשר לא הלד בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: והיה
פעל שתול על פלגי מים אשר פריו יתו בעתו ועלהו לא יבול ולל אשר יעשה יצלים: לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רום: על כן לא יקמו
                                                               רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים: כִּי יוֹדֵעַ ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹאבֵד: תהלים א
                                                                                                                   2. אָם חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָּדְ וְלַצְתָּ לְבַדְּדְ תִּשָּׂא: משלי טייב
                                         נ. וְעַתָּה אַל תַּתְלוֹצֶצוּ פָּן יֶחָזְקוּ מוֹסְרַיכֶּם כִּי כָלָה וְנֶחֱרַצָּה שָׁמִעָתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי ה' צְבָאוֹת עַל כָּל הָאָרֶץ: ישעיהו כח:כב
                                                                                                  אַ יוֹם מַלְבֵּנוּ הֶחֱלוּ שָׂרִים חֲמַת מִיָּיִן מְשַׁךּ יָדוֹ אֶת לֹצְצִים: הושע ז:ה
                                                                                                                      5. זֶד יַהִיר לֶץ שָׁמוֹ עוֹשֶה בְּעָבְרַת זְדוֹן: משלי כא:כד
                                                    6. יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשר ואפלה יום ענן וערפל: צפניה איטו
                                                    ז. וַיֹּאמְרוֹ הָבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשְּׁמַיִם וְנַעֲשֶׁה לָנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאֶרֶץ: בראשית יא:ד
                                                                                                                    8. וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לָה' מָאֹד: בראשית יגינג
       9. וְיָהִי כָּטוֹב לְבָּם וַיֹּאמָרוּ קראוּ לשִׁמְשׁוּן וִיְשָׁחָק לָנוּ וַיָּקָרְאוּ לְשָׁמָשׁוֹן מָבֶּית הָאֲסוּרִים וַיְצַחָק לְבָנֵיהָם וַיַּצַמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הַעְמוּדִים: שופטים סווכה
                                                                                                  סו. הַללוּ יָה אַשֶּׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת ה' בְּמְצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: תהלים קיב:א
                                                                                                             11. גַּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפְּטֶיךּ בְכָל עֵת: תהלים קיט:כ
                                                                                                                 12. שַׁלְחַה נַעַרתִיהַ תִקְרָא עַל גַּפֵּי מִרמִי קָרָת: משלי ט:ג
                                                                                                                  13. וְיָשִׁבָה לְפֶתַח בִּיתָהּ עַל כִּסֵא מְרֹמֵי קָרָת: משלי ט:יד
                                                                                                               בית נְעָבָה: משלי ח:ב בּרֹאשׁ מְרוֹמִים עַלֵי דָרָךְ בֵּית נְתִיבוֹת נְצָבָה: משלי ח:ב
                                                                                                                     משלי ה:טו מְבּוֹרֶךְ וְנֹזְלִים מְתּוֹךְ בְּאֲרָך: משלי ה:טו
                                                                                                                        16. הוֹן מֵהֶבֶל יִמְעָט וְקֹבֵץ עַל יָד יַרְבֶּה: משלי יגייא
                                                                                                                 ר: לא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ וְהוֹן אָדָם יָקָר חָרוּץ: משלי יב:כז
                                                                                                                18. כֵּי רַבִּים חַללִים הַפִּילָה וַעַצְמִים כַּל הַרְגִיה: משלי ז:כו
                                                             פו. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת דְבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִּׂיתֶם אֹתָם לְמַעֵן תַּשְׂבִּילוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: דברים כטיח
            20. לא יַמוּשׁ סֶפֶר הַתּוֹרָה הַזָּה מִפִּיךְ וָהְגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וַלָּיִלָה לְמַעוֹ תָשָׁמר לָעשׁוֹת כְּכֶל הַכְּתוֹב בּוֹ כִּי אַז תַּצְלִיתְ אֶת דְרָכֶּךְ וְאָז תְּשְׁכִּיל: יהושע איה
        27. מִי הָאִישׁ הַחָפֶץ חָיִים אֹהֶב יָמִים לַרְאוֹת טוב: נָצר לְשׁוֹנְךְּ מֵרְע וֹשְׂפַתֵּיךְ מִדְע וֹשְׁפַתָּיך
                                                                                                                  22. כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לֶכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּצְוֹבוּ: משלי ד:ב
```

- I Expansion of prohibition against going to stadia:
 - a Application of v. 1
 - b Note: going to stadia may be permitted on two counts
 - i Rescue: in some cases, if enough onlookers plead for life of defeated person, he may be spared
 - ii Testimony:can testify that a man died so that his wife may remarry
 - c *Note*: may be permitted to go to site of siege, as long as he doesn't help them with their military strategy etc.
 - d Tangent: interpretation of v. 1 (vv. 2-17)
 - e Tangent: importance of teaching when ready (v. 18)
 - f Lesson: תורה increases blessing found in each of תורה (vv. 19, 20, 1)
 - g Tangent: ר' אלכסנדרי taught the lesson of v. 21, applying v. 22
- II Analysis of end of משנה once he gets to the apse where idol is kept, may not continue building
 - a יוחנן: if he did build, he may keep the profit/wages
 - i *Challenge*: this is obvious all (ר"י/ר"ע) agree that משמשי α are permitted until they are used
 - 1 Answer (ד' ירמיה): the referent is the idol itself
 - (a) Challenge: that is only valid according to "" that t" of a non-Jew is only prohibited once it is worshipped
 - (b) (note: all agree that ישראל is prohibited immediately)
 - (c) However: according to מ"ד that נ"ד that ע"ד that מ"ד of a non-Jew is also prohibited immediately how is this answered?
 - 2 Answer (רבה בר עולא): the referent is payment for the last hammer-blow (e.g.) of the idol
 - (a) Argument: until that point it is permitted and that action itself is פחות מש"פ
 - (i) *Premise*: ש"ב and all of the wages earned שכירות מתחילה ועד סוף and all of the wages earned were before "ע"ז was "live")